

B L O T T I L M O R S K A B

Nei. Høksedansen.

Hvordan kan det være, at nogen mon
er udstyret med en-ergi, som kan
bli'r større og større som tiden den går,
det er næsten som dagene ikke forslår,
får tid til at hjælpe, hvor der er brug
for lapper til gryder og olmedug,
og troligt op tropper,
hvor der mangler stropper,
- når osse at se lidt TV i smug,
som osse gi'r sig tid til garn at spinde
- foruden mange hundrede boser binde.

Får tid til at gå og sy knapper i
for andre - og dyrke sin salleri,
saet porrer, kartofler og grøn kål og bønner,
persille og kørvel - til døtre og sønner -
har ofte en plade med hjemmebøg
i ovnen - "for det er s'men ingen sag" -
får tid til et karte,
på cyklen at farte,
- gi' søstrene sine det glatte lag.
En sjældn gang gi'r hun sig til at væve
- aligt et program kan nok sin dame kræve.

Ka' en garderobe i hast omsy,
så ejeren føler sig snart påny,
når også at stoppe og lappe og rimpe
og strikke og hække - men dog ikke gimpe -
ka' udnytte alt til den sidste rest,
ka' osse få tid til at holde fest -
jeg taber helt pusten,
min stemme bli'r rusten,
- det må kunne stå for en konditør -.
For hele tiden er der no'et på færde,
- ja, der er no'en, der ikke ka' la' være.

Via
Marta
TøJA
1948